

Ανταρσία

Έκδοση του Αναρχικού πυρήνα "Ανταρσία"
Τεύχος 2ο - Οκτώβρης '95, Παλαμάς Καρδίτσας

ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Φθινόπωρο 95. Έχοντας περάσει 1 χρόνος από το τεύχος 1 της Ανταρσίας και περίπου 6 μήνες από το σύντομο δελτίο της άνοιξης επανερχόμαστε με το 2ο τεύχος και με την ελπίδα ότι η επικοινωνία μας θα δίνεται σε πιο τακτά ραντεβού.

Ένα σχετικά θερμό φθινόπωρο λοιπόν με τα σχολεία να ανοίγουν ξανά. Καλό χειμώνα! Με τα εργοστάσια

ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΜΕ ΕΠΙΘΕΤΙΚΑ...

να κλείνουν ξανά, και κάποιους απελπισμένους να συγκρούονται με τις δυνάμεις καταστολής. Με την κοινωνία να βρίσκεται σε οριακό σημείο απάθειας σε σχέση με την κοινωνική πραγματικότητα. Ένα οριακό σημείο που ελπίζουμε να οδηγήσει στις μέρες της μεγάλης έκρηξης και όχι της μεγάλης παράδοσης.

Οι δολοφονίες από τα σώματα ασφαλείας (στρατός στα σύνορα, αστυνομία) πληθαίνουν και κάθε φορά

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ , ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ...

γίνονται ακόμα πιο ωμές δείχνοντας στους νεώτερους από εμάς πρωτόγνωρες εποχές και θυμίζοντας στους παλιότερους την επανάληψη μιας συνηθισμένης εικόνας: Η αποκάλυψη του πραγματικού προσώπου της εξουσίας.

Σαν αναρχικοί, λοιπόν, πολεμώντας ένα καλοοργανωμένο κρατικό μηχανισμό βασιζόμαστε στην κοινή αγωγή μας για τον ερχομό της κοινωνικής απελευθέρωσης. Παίρνουμε κουράγιο από την 'επαρχιακή αντεπίθεση': εντυπια σε Λευκάδα, Καλαμάτα, Πάτρα, Λάρισα, ομάδα στην Κοζάνη, στις Σέρρες... Ατέλειωτες να ναι.

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΜΕ...

Όσο γιά τα ναρκωτικά πολύ φοβόμαστε ότι κάθε χρονιά θα είναι κι ένα νέο ρεκόρ της ηρωίνης. Σχεδόν εκατόν σαράντα νεκροί μέχρι τώρα. ΕΙΝΑΙ ΟΛΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ. Να γίνει η λύπη μας οργή....

Καρατζάς, Κρητικόπουλος, Δαπέργολας, Καλαρέμος. Τα νέα θύματα της κρατικής καταστολής, του ασφαλτικού σχεδιασμού, της καθημερινής ρουφιανιάς. Μιάς ρουφιανιάς που λες κι έχει πλακώσει αυτό τον τόπο με τη μορφή επιδημίας ακρίδας, αδίστακτη, ακόρταγη, οδηγώντας στα όρια της παράνοιας όποιον προσπαθεί να αγωνιστεί για την απελευθέρωση αυτής της κοινωνίας. Συνειδητοποιούμε όλοι, ότι το κράτος και το κεφάλαιο έχουν μολύνει με το μικρόβιο της εξουσιαστικής λογικής ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας μας.

ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Κάθε μέρα πρέπει να μαθαίνουμε να αγωνιζόμαστε και ενάντια στην απάθεια και την κοινωνική αδράνεια. Κατανοώντας και μελετώντας τον τρόπο που το κράτος απομυζεί και μολύνει την κοινωνία και διαλύοντας τις αλυσίδες που κρατούν την κοινωνία δέσμια. Διακρίνοντας και διώχνοντας από γύρω μας το μικρόβιο της εξουσιαστικής λογικής. Για μια κοινωνία χωρίς αφεντικά και δούλους, χωρίς πολιτικούς και μπάτσους του μυαλού και του σώματος. ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Ιανουάριος:

- Τα MAT χτυπούν με πρωτοφανή αγριότητα μαθητική πορεία (τρίτη στη σειρά) στο κέντρο της Αθήνας. Ακολουθεί κυνηγητό σ' όλους τους γύρω δρόμους και μάχες με την αστυνομία. Συλληλαμβάνεται ο μαθητής Νίκος Καρατζάς, ο οποίος και προφυλακίζεται.

Φεβρουάριος:

- Σβήνει σιγά - σιγά το κύμα των καταλήψεων στα σχολεία σ' όλη την Ελλάδα, αφήνοντας πίσω του ένα ακόμα "ολόθερμο" έτος και δίνοντας ραντεβού για το επόμενο...

Μάρτιος:

- Οι αγροτικές κινητοποιήσεις κορυφώνονται σε Θεσσαλία, Στερεά Ελλάδα, Κατερίνη, Θεσσαλονίκη, Χαλκιδική. Η εμπορική δραστηριότητα παραλύει για μια περίπου εβδομάδα. Οι αρχικά ελεγχόμενες κινητοποιήσεις ξεφεύγουν προς στιγμήν από τα χέρια των αγροτοπατέρων δημιουργώντας μια ανεπθύμητη για το κράτος, το κεφάλαιο και τους συνδικαλιστές κατάσταση. Το τέλος των κινητοποιήσεων μας άφησε με ένα "πικρό" χαμόγελο και πολλές ελπίδες.

- Τα Ματ επιτίθενται σε πορεία συνταξιούχων προς τη βουλή με γκλόμπς και δακρυγόνα. Οι συνταξιούχοι παρόλα αυτά αντιστέκονται. Να ποιο είναι το αθηναϊκό πρόσωπο του σοσιαλιστικού ΠΑΣΟΚ.

- Συλληλαμβάνεται στη Θεσσαλονίκη ο Γιώργος Κρητικόπουλος για την έμπρακτη αλληλεγγύη του στους αγρότες και

συνταξιούχους. **Η ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΔΕ ΦΥΛΑΚΙΖΕΤΑΙ.**

Απρίλιος:

- Μαχαιρώνεται ο καταληψίας στέγης Γ. Σταθόπουλος από το φασίστα Θ. Μανώλογλου και καταλήγει βαριά τραυματισμένος στην εντατική. Λίγες μέρες αργότερα η απάντηση θα είναι σαφής: ΑΣΣΟΕ, Πάντειος, Θεολογική... Η οργή μας ας είναι διαρκής. **ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΓΕΝΝΑΕΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ.**

Μάιος:

- Συνεχίζονται στην Αθήνα οι έφοδοι αστυνομικών σε σπίτια αναρχικών και γίνονται συνεχείς ανακρίσεις.

Ιούνιος:

- Συλληλαμβάνεται στην Αθήνα ο Σπύρος Δαπέργολας, γνωστός για τη δράση του στον αντιεξουσιαστικό - αναρχικό χώρο.

Ιούλιος:

- Και νέες έφοδοι, έρευνες και συλλήψεις σε σπίτια αναρχικών στην Αθήνα μετά από υποτιθέμενα ανώνυμα τηλεφωνήματα. **Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΤΥΧΕΙ ΤΟ ΣΤΟΧΟ ΤΗΣ.**

Αύγουστος:

- Δολοφονείται με μια σφαίρα στο σβέρκο, στο Ηράκλειο Κρήτης, ο Β. Παπαδοβασιλάκης, από τροχόμπατσο επειδή "δεν σταμάτησε σε μηλόκο"

Σεπτέμβριος:

- Ο Γιώργος Κρητικόπουλος καταδικάζεται σε δώδεκαετή φυλάκιση

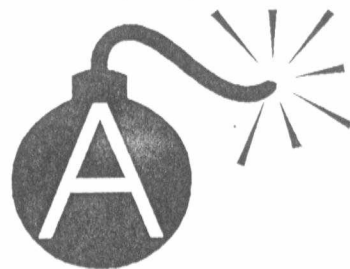
στο κακουργοδικείο Σερρών. Όλα τα αριστερά αποβράσματα και οι διθθεν αντιεξουσιαστές που βιάστηκαν να κατακρίνουν τη στάση του και την πρακτική του **ΑΣ ΠΑΝΕ ΝΑ ΓΑΜΗΘΟΥΝ.**

Οκτώβρης:

- Αγρία επεισόδια στον Πειραιά από ναυτεργάτες που δέχτηκαν την αγρία επίθεση των ΜΑΤ. Τελικά τα καθάρματα οι συνδικαλιστές κατάφεραν να ελέγξουν και να εκτονώσουν την οργή των εργαζομένων. **ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΑΓΡΙΕΣ, ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΕΙΡΗΝΙΚΕΣ ΠΟΡΕΙΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ, ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.**

- Συλληλαμβάνεται ο αντιεξουσιαστής Κώστας Καλαρέμος στην Αθήνα ο οποίος ξεκινάει αμέσως απεργία πείνας.

- Οι άθλιοι της ΠΑΣΕΓΕΣ, της ΣΥΔΑΣΕ (συνδικαλιστικές αγροτικές οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ) σε συνεννόηση με τους συναδέλφους τους της Δεξιός και με τη σύμφωνη γνώμη της Αριστεράς, καλούν τους αγρότες σε παναγροτικό συλλαλητήριο στις 6 Νοέμβρη '95. Όπως δήλωσαν οι ίδιοι, αυτό γίνεται για να "προληφθεί η ανεξέλεγκτη έκρηξη της αγροτικής βάσης". **ΣΑ ΔΕΝ ΝΤΡΕΠΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ!** Να μην τους αφήσουμε να ξεφτιλίζουν και να ξεπουλάνε τους αγώνες!

Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Θεσσαλικός χώρος ως γεωγραφική έννοια, έχει να επιδείξει πολλές εξεγέρσεις των αγροτών- χωρικών ενάντια σε κάθε εξουσία είτε αυτή λέγεται Οθωμανική αυτοκρατορία είτε Ελληνικό κράτος.

Εκκινώντας χρονικά από το 1881 όπου έχουμε την προσάρτηση της Θεσσαλίας στο Ελληνικό κράτος, θα ασχοληθούμε αποκλειστικά με τις εξεγέρσεις που έλαβαν χώρα από εκείνη την περίοδο και αργότερα, μιάς και οι εξεγέρσεις και οι συγκρούσεις την περίοδο της τουρκοκρατίας πέραν του κοινωνικού χαρακτήρα αναπαριστούν έντονα και το εθνικό απελευθερωτικό στοιχείο, χωρίς να θέλουμε βέβαια να αγνοήσουμε την όποια αξία αυτών των αγώνων.

Με την προσθήκη λοιπόν, της Θεσσαλίας στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος η κατάσταση των αγροτών- χωρικών ή κολλίγων ήταν δυσμενής. Η καταλήστευση και η εκμετάλλευση που υπέστησαν από τους οθωμανούς, τους έλληνες προνομιούχους και την εκκλησία τους έφεραν σε άθλια κατάσταση.

Με την αποχώρηση των τουρκών από τη Θεσσαλία η γη αγοράστηκε από έλληνες κεφαλαιούχους της εποχής, σε χαμηλές τιμές εξαιτίας του πολέμου. Οι ελπίδες και οι πόθοι των χωρικών να ξανααποκτήσουν τα κτήματά τους και να απελευθερωθούν από τους καταπιεστές τους έσβησαν. Ξαφνικά βρέθηκαν κάτω από το ζυγό άλλων αφεντάδων, οι οποίοι είχαν αποκτήσει ψεύτικη κυριότητα της γης. Οι χωρικοί αρνήθηκαν οποιαδήποτε κυριότητα. Αντιέδρασαν και αγωνίστηκαν ενάντια στη νέα δυσμενή γι' αυτούς πραγματικότητα που δημιουργούνταν. Οι έλληνες κεφαλαιούχοι από τη μεριά τους επιδόθηκαν σε μιά σειρά από βιαιότητες, εξαναγκασμούς και συκοφαντίες ενάντια στους αγρότες. Με την υποστήριξη της κυβέρνησης, της χωροφυλακής, του στρατού και μισθωμένων συμμοριών επιδίδονται σε ένα άνευ προηγουμένου όργιο τρομοκρατίας. Συλλήψεις, κακοποιήσεις, βασανιστήρια, βιασμοί, δολοφονίες, συνδέτουν ένα καθημερινό σκηνικό στα χωριά και τις πόλεις. Μάλιστα αναγκάζουν τους χωρικούς να υπογράφουν συμβόλαια ότι τους αναγνωρίζουν ως μοναδικούς ιδιοκτήτες της γης και χρησιμοποιούνται από τις δικαστικές αρχές αναγνωρίζοντας τους κεφαλαιούχους ως απόλυτους ιδιοκτήτες.

Παρόλα αυτά οι χωρικοί συνεχίζουν, με όσα μέσα και στηρίγματα διαθέτουν, τον αυθόρμητο αγώνα τους που απορρέει από το δίκιο τους, χωρίς ηγεσία και ιδεολογία αλλά με οργή και μίσος προς τους καταπιεστές τους. Μεγάλη αντίδραση ασκούν και οι μαζές χωρικών που δε μπορούσαν να αντεξουν την καταπίεση των τσιφλικάδων και εξουσιαστών, και κατέφευγαν στα βουνά απ' όπου άρχιζαν ένα αδιάκοπο σκληρό και βίαιο αγώνα με επιδρομές και "ληστείες" στα κτήματα των τσιφλικάδων.

Οι προσπάθειες εξεύρεσης πολιτικής λύσης του αγροτικού προβλήματος από τις κυβερνήσεις Κουμουνδούρου, Τρικούπη, Δελληγιάννη απέτυχαν. Η υποστήριξη των εξουσιαστών προς τους κεφαλαιούχους- τσιφλικάδες ήταν δεδομένη και φυσική.

Των αγώνων των χωρικών ήρθε προς το παρόν να καταλαγιάσει ο πόλεμος του 1897.

Με την είσοδο στον εικοστό αιώνα το ελληνικό κράτος βρίσκεται ιδιοκτήτης του μεγαλύτερου μέρους της θεσσαλικής γης. Εξαιτίας διαφόρων περιστάσεων πολλοί κεφαλαιούχοι πούλησαν ή και χάρισαν τα τσιφλίκια στο ελληνικό δημόσιο. Οι αγώνες των κολλίγων δε σταματούν. Η σύγκρουση μετατοπίζεται κυρίως ανάμεσα στους καταπιεσμένους αγρότες και το κράτος. Οι τοπικές εξεγέρσεις και τα συλλαλητήρια συνεχίζονται και εντείνονται. Οι σκηνές βίας αποτελούν καθημερινό φαινόμενο στο θεσσαλικό χώρο.

Τα παρασκήνια και οι δοσοληψίες για λύση στο αγροτικό πρόβλημα συνεχίστηκαν. Τον Οκτώβριο του 1906 κατατέθηκε στη βουλή για ψήφισμα το νομοσχέδιο που έμεινε γνωστό με την ονομασία "περί Μορτίης εν Θεσσαλία". Με το νομοσχέδιο αυτό ουσιαστικά αναγνωρίζεται η κυριότητα των τσιφλικάδων και του δημοσίου και παύει να ισχύει ότι προνόμιο υπήρχε πριν υπέρ του κολλίγου. Έτσι, οι χωρικοί περιέρχονται πλέον σε αθλιότερη κατάσταση.

Στον κοινωνικό αγώνα δεν υπάρχουν νίκες ή ήττες. Οι εξουσιαστικοί μηχανισμοί έχουν τη δυνατότητα και ικανότητα κάθε φορά να μεταμορφώνονται και να μετασχηματίζουν τη δομή της κοινωνίας. Η καταπίεση και εκμετάλλευση της αγροτιάς από το κράτος και το κεφάλαιο συνεχίστηκε και εντατικοποιήθηκε με νέους τρόπους και μεθόδους επινοημένους από την κυριαρχία και τις ανάγκες του κεφαλαίου.

Η αντίδραση των χωρικών κάτω από τη νέα πραγματικότητα που διαμορφωνόταν ήταν η άμεση δράση εναντίον των αφεντικών και η γενική εξέγερση. Οι όποιες φυσικές δυσκολίες που υπήρχαν π.χ. επικοινωνία, ενημέρωση, συγκοινωνία ξεπεράστηκαν. Τα χωριά και οι πόλεις βρισκόταν σε συνεχή αναβρασμό. Αποτέλεσμα ήταν να οδηγηθούν σε συγκέντρωση που έγινε στην Καρδίτσα το 1909. Σ' αυτή τη συγκέντρωση εγκρίθηκε η 'συνταγματική' απαλλοτρίωση της γης. Κάποιοι που κατάφεραν να ηγηθούν και να χειραγωγήσουν το πλήθος πρότειναν μεταξύ άλλων την απαλλοτρίωση με αποζημίωση μέσω επιδοτήσεων από τράπεζες (!) ρύθμιση σχέσεων κολλίγων- ιδιοκτητών κ.λ.π. Αποφασίστηκε μάλιστα η συγκρότηση 'Πανθεσσαλικής Επιτροπής Αγώνος'. Με αυτές τις προϋποθέσεις έσυραν τον αγώνα των χωρικών σε διαπραγματεύσεις με την τότε κυβέρνηση. Αντιπροσωπεία της νέας αυτής οργάνωσης μετέβη στην Αθήνα και επιχειρήθηκε μια συνταγματική τροπολογία και ρύθμιση του νομοσχεδίου. Η κυβέρνηση υποσχέθηκε στην αρχή, μηχανοράφησε στη συνέχεια και τελικά αρνήθηκε. Κάτω από την πίεση των γεγονότων οι χωρικοί προχωρούν σε κινητοποιήσεις. Επτά χιλιάδες ένοπλοι χωρικοί μεταβαίνουν στην Καρδίτσα. Επιδίδονται σε μάχες με τις αρχές. Οι αρχές προέβησαν σε διώξεις και δολοφονίες αγωνιστών, συλλήψεις και ανακρίσεις. Ωστόσο, τίποτα δε μπορούσε να σταματήσει την ορμή των χωρικών. Αποφασίζεται συλλαλητήριο στη Λάρισα. Χιλιάδες χωρικοί καταφθάνουν εκεί. Παντού κυματίζουν μαύρες και κόκκινες σημαίες. Χωρικοί που προσπαθούσαν να μεταβούν στη Λάρισα από το Κιλελέρ με το τρένο χτυπήθηκαν από το στρατό που επέβαινε σ' αυτό, με θύματα δύο νεκρούς. Το ίδιο συνέβη με την ίδια αμαξοστοιχία λίγο πιο κάτω στο χωριό Τσουλάρ (Μελίαν). Φονεύονται δύο χωρικοί και τραυματίζονται δεκαπέντε. Η είδηση φτάνει στη Λάρισα. Το πλήθος εξαγριώνεται. Ακολουθούν μάχες με το στρατό που δεν επιτρέπει τη μετάβαση στην πόλη. Οι γραμμές του ιππικού σπάνε, στήνονται οδοφράγματα και ακολουθούν οδομαχίες σε όλη την πόλη. Πολλοί τραυματίζονται και άλλοι φονεύονται. Ο στρατός ανοίγει πυρ και καταφέρνει να διαλύσει την συγκέντρωση. Οι χωρικοί καταριούνται τους δημάρχους που δεν τους επέτρεψαν να πάρουν τα όπλα τους. Αλλά και στην υπόλοιπη Θεσσαλία οι χωρικοί καταστρέφουν κρατικές περιουσίες και καίνε κονάκια τοιφλικάδων. Οι αρχές φοβούμενες ένοπλη εισβολή των χωρικών στις πόλεις της Θεσσαλίας τις στρατοκρατεί. Με το πρόσχημα της απειλής από τους εξωτερικούς εκθρούς (βλέπε Τουρκία) και από τις ενέργειες κάποιων "ειδικών" καταφέρνουν να κατασιέλουν οποιεσδήποτε επαναστατικές τάσεις. Ο πολιτικός κόσμος και ο τύπος κάνουν λόγο για κρούσματα αναρχίας στη Θεσσαλία, τα οποία εγκυμονούν τεράστιο κίνδυνο για την ασφάλεια, την εθνική ανεξαρτησία και το πολίτευμα της χώρας.

Με την είσοδο του Ε. Βενιζέλου στην πολιτική σκηνή της χώρας, το 1910, ο αγώνας των κολλίγων αλλάζει μορφή. Προκηρύχθηκαν εκλογές. Ο Βενιζέλος τις κέρδισε. Κατά την περιόδη του στη Θεσσαλία υποσχέθηκε και κύρηξε την ανάγκη για απαλλοτρίωση της γης. Οι χωρικοί έπασαν θύματα της δημαγωγίας του Βενιζέλου. Οι σκηνοθετημένες συζητήσεις στη βουλή δεν οδήγησαν όπως ήταν φυσικό πουθενά. Εξαιτίας αυτών των γεγονότων καθώς και των στρατιωτικών μέτρων στη

Θεσσαλία, η επαναστατικότητα των χωρικών εκτονώθηκε. Τη χαριστική βολή έδωσαν οι Βαλκανικοί πόλεμοι του 1912. Οι καταπιεσμένοι χωρικοί σύρθηκαν στον πόλεμο για να υπερασπίσουν την τιμή και την ανεξαρτησία του "έθνους". Η κρατική ιδεολογία ξαναβρήκε το φάρμακο για να αναρρώσει και να επιβληθεί πάνω στους εξουσιαζόμενους. Η τεχνική του "εθνικού πολέμου" εφαρμόστηκε ακόμη μια φορά για να καταπνίξει κάθε φωνή ελευθερίας και εξέγερσης ενάντια στα κρατικά συμφέροντα.

Μετά το τέλος των πολέμων και την επιστροφή των πολεμιστών στη Θεσσαλία αναζωπυρώθηκε η εξεγερτική διάθεση του λαού. Ο Θεσσαλικός λαός ήθελε να ξεμπερδέψει γρήγορα με τους αφέντες και τους εκμεταλλευτές του. Οι κινητοποιήσεις ξανάρχισαν. Οι εξεγέρσεις διαδέχονταν η μία την άλλη. Πολλά τοιφλικά και μοναστηριακά κτίρια καταλήφθηκαν. Με τη συμπαράσταση της εργατικής τάξης πραγματοποιείται συλλαλητήριο στα Τρίκαλα το Φλεβάρη του 1925. Καταλαμβάνεται η νομαρχία. Οι κρατικές αρχές, συμπεριλαμβανομένου και του στρατού, χτυπούν με τα όπλα. Σκοτώθηκαν 6 χωρικοί και δεκάδες τραυματίστηκαν. Κάτω από την απειλή εξάπλωσης των εξεγερτικών ενεργειών αποδέχτηκε την απαλλοτρίωση των τοιφλικών δίκως αποζημίωση. Οι υποσχέσεις, οι παρασκηνακές ραδιουγίες, οι φλυαρίες της βουλής δεν είχαν τη δύναμη να ξεγελάσουν πια τους χωρικούς.

Σήμερα που η κυριαρχία αναμορφώνεται και ανασυντάσσεται μπροστά στις απαιτήσεις της ενωμένης αγοράς, προϋποθέτει την όσο το δυνατό πιο στυγνή εκμετάλλευση του αγροτικού πληθυσμού. Η απάντηση των αγροτών ήταν οι κινητοποιήσεις του Μαρτίου, όπου ένα κομμάτι των αγροτών φανέρωσε τις ανεξέλεγκτες διαθέσεις του.

ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ

Με το ξεκίνημα της νέας σχολικής χρονιάς όλοι οι φορείς εξουσίας διαλαλούν τη σπουδαιότητα και αναγκαιότητα της εκπαίδευσης για το κοινωνικό σύνολο.

Η εκπαίδευση ως θεσμός αποτελεί ένα ακόμμη μέσο για την επιβολή της εκάστοτε κυρίαρχης ιδεολογίας.

Το κράτος χρησιμοποιεί το σχολείο για να επιτελέσει και να πετύχει τόσο τα βραχυχρόνια όσο και τα μακροχρόνια αντιανθρώπινα σχέδιά του. Αναμφισβήτητο αποτελεί έναν από τους ζωτικούς- μηχανισμούς για τη διατήρηση και διαιώνιση του συστήματος της κυριαρχίας και πρέπει να ειπωθεί ότι δε θέλουμε να υποβαθμίσουμε ή να ιεραρχήσουμε τη σημασία των υπόλοιπων θεσμών- μηχανισμών του κράτους που συνδράμουν σ' αυτό το σκοπό.

Ένας από τους βασικότερους παράγοντες που καθορίζουν και διαμορφώνουν την προσωπικότητα και το χαρακτήρα των ατόμων είναι το σχολικό περιβάλλον. Το άτομο εισερχόμενο από μικρή ηλικία στις εκπαιδευτικές διαδικασίες, αδιαμόρφωτο, αδιάπλαστο έρχεται να πλαστεί σύμφωνα με τις επιθυμίες της κυριαρχίας και

όχι σύμφωνα με τον αυθορμητισμό που εκπορεύεται από τη νεανική του ηλικία. Το σχολείο, οργανωμένο ιεραρχικά μυσέ και εξαναγκάζει σε καθορισμένες συμπεριφορές βασιζόμενες στο σεβασμό, την πειθαρχία και στην υποταγή απέναντι στους ανωτέρους του. "Δημιουργεί" καλούς και κακούς μαθητές, έξυπνους και μη, διαχωρίζει και ιεραρχεί. Παράγει ανθρώπους έτοιμους να διαδραματίσουν όποιο ρόλο τους ανατεθεί. Ο μαθητής με τη συμμετοχή του στις εκπαιδευτικές λειτουργίες αναγκάζεται να γλύφει, να υπακούει, να συνεργάζεται, να χαφιεδώνει. Άλλωστε θα πρέπει να ειδικευτεί πάνω σ' αυτούς τους ρόλους γιατί θα χρειαστεί να παίξει πανομοιότυπους όταν θα εισέλθει ολοκληρωτικά στο κρατικό κύκλωμα. Γαλουχείται δημοκρατικά, ψηφίζει, εκλέγει αντιπροσώπους (πρόεδρους, ταμίες κλπ). Αφαιρείται κάθε δυνατότητα και θέληση αυτοκαθορισμού, αυτοδιαχείρισης του ατόμου. Οι επιθυμίες, τα πάθη, η δημιουργικότητα, ο αυθορμητισμός, η ελεύθερη έκφραση και βούληση καταρρακώνονται. Κάθε προσπάθεια για ζωή νεκρώνει πριν ακόμα γεννηθεί.

Η δραστηριοποίηση και η πέρα από τα καθορισμένα όρια και κανόνες συμπεριφορά επιβάλλουν την τιμωρία. Ο έλεγχος και η καταστολή καταπνίγουν κάθε απόπειρα ελευθερίας. Προς αυτό το σκοπό συστρατεύονται διάφοροι φορείς (σύλλογοι γονέων και κηδεμό-

νων - που γι' αυτό άλλωστε έχουν δημιουργηθεί, ΜΜΕ, δήμαρχοι κλπ) που από κοινού με το κράτος προβαίνουν σε διάφορες πρακτικές ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν κάθε φορά, επιδιώκοντας να θέσουν το μαθητόκοσμο υπό έλεγχο και να τον αδρανοποιήσουν.

Το περιεχόμενο της κρατικής γνώσης που παρέχεται είναι άμεσα συνδεδεμένο με την εκδραίωση και την ύπαρξη του κρατικού μηχανισμού. Κατασκευασμένα ιδεολογήματα, όπως έθνος, πατρίδα, θρησκεία, αποτελούν θεμέλιο λίθο για την κρατική μηχανή που επιδιώκει να διαμορφώσει "εθνική - πολιτισμική" ταυτότητα στους υπηκόους του με σκοπό τη συνέχιση της καταπίεσής του. Ο "εκσυγχρονισμός" που διαλλαλούν οι κρατούντες δεν αφήνει ανεπηρέαστο το σχολείο. Επιφέρει αλλαγές στη δομή και συγκρότηση της εκπαίδευσης. Εναρμονισμένη με τις ανάγκες και τις απαιτήσεις που αυτοί δημιουργούν για να συνεχίσουν

χωρίς προβλήματα και αποτελεσματικότερα την καταπίεση κι εκμετάλλευσή τους πάνω στους ανθρώπους, επιθυμώντας την παραγωγή τέτοιων "τύπων" ανθρώπων, σχεδιασμένων να της ικανοποιήσουν.

Η διαχρονική απόπειρα των κρατιστών να κατασκευάσουν ανθρώπους ανίκανους να σκεφτούν και να ζήσουν πραγματικά, βρίσκεται αντιμέτωπη με τη διαρκή αντίσταση των μαθητών που μπροστά στο καθημερινό ξέφτισμα και περιφρόνηση της προσωπικότητάς τους, συνειδητά ή όχι, αντιδρούν και εξεγείρονται πχ καταλήψεις, δυναμικές πορείες και ένα πλήθος αντιεκπαιδευτικών ενεργειών. Η διαρκής αγωνία των κρατιστών επαληθεύεται: υπάρχουν κάποιοι που τους αντιστέκονται που δεν θα γίνουν ποτέ "φυτά", που αρνούνται να γίνουν τα μελλοντικά ρομποτάκια, που εξεγείρονται καθημερινά...

**Ετοιμόγεννη μητέρα, με το μωρό στα σπλάχνα της να
αντιστέκεται, λες και το αγέννητό του ένστικτο τρέφεται με φόβο
και μίσος για τη ζωή. Ο πόνος μετατρέπεται σε σάρκα, τυφλό,
ανήμπορο, δεμένο με αλυσίδα το μωρό. Το ένστικτο του φόβου
αληθινό.**

Ένας φόβος που μας ακολουθεί σε όλη μας τη ζωή. Ξεκινά από τα πρώτα χρόνια της ζωής μας, τον βιώνουμε μέσα στην οικογένεια, στο θυμό του πατέρα και στην "προστασία της μάνας". Η πλήση του εγκεφάλου που μας υποβάλλεται καθημερινά σε ό,τι κι αν κάνουμε. Πρέπει να μάθουμε να υπακούμε στις διαταγές του πατέρα, όσο μαλακία κι αν είναι, έστω κι αν είναι ενάντια στις επιθυμίες μας, στις ανάγκες μας. Και απ' την άλλη, η μητέρα μας, να καταστέλλει κάθε φορά την αντίδρασή μας με την "σιγουριά" του βολέματος.

Μας γεμίζουν με τις αξίες και τους θεσμούς τους, με το τι είναι καλό και τι όχι. Με τα δικά τους πρότυπα, τις δικές τους φοβίες, τις δικές τους παρωπίδες που φροντίζουν να μας φοράνε με την πρώτη ευκαιρία. Σαν το μύθο του "μπαμπούλα". Αυτός ο πολύμορφος "μπαμπούλας" που παίζει πάντα το ρόλο του μπάτσου και γεμίζει τη ζωή μας ρατσισμό κάθε φορά που παίρνει τη μορφή του τσιγγάνου, του Αλβανού ή του γείτονά μας. Κι ακόμα όταν οι διαχωρισμοί φτάνουν μέχρι τα παιδικά παιχνίδια που δεν επιτρέπεται στα παιδιά να παίζουν μαζί γιατί είναι διαφορετικής "τάξης".

Και ο εφιάλτης της υποταγής και της καταπίεσης στη ζωή μας συνεχίζεται με τη μορφή κάποιου που θέλει να λέγεται "δάσκαλος". Να στέκεται πάντα από πάνω σου με τις φωνές του να σου τρυπάνε τ' αυτιά, ν' ανοίγει το μυαλό σου και να το γεμίζει με "πρέπει", "έτσι είναι", "καλός και κακός μαθητής" και να κρεμάει στη συνείδησή σου βαθμούς και είναι φυσικό για ένα παιδί που καθημερινά δέχεται την ψυχολογική - σωματική καταπίεση του σχολείου και της οικογένειας να βυθίζεται ολοένα και πιο βαθιά στο βούρκο της αλλοτρίωσης και της υποταγής αδυνατώντας να καταλάβει το πραγματικό νόημα της ζωής του. Σ' αυτήν την κατάσταση αποξένωσης απ' τον ίδιο του τον εαυτό, το παιδί γίνεται το τέλειο πιονάκι στα χέρια του κράτους και των υποστηρικτών του που στο μέλλον θα το χρησιμοποιήσουν, (ανάλογα με τις περιστάσεις) για το δικό τους συμφέρον είτε σαν κυρίαρχο είτε σαν κυριαρχούμενο.

Και μετά έρχεται ο παπάς. Κάθε Κυριακή να σε παραμυθιάζει με κάτι "αγαπάτε αλλήλους" τη στιγμή που ο καθένας σκέφτεται τον καλύτερο τρόπο για να πλουτίσει γράφοντας στ' αρχίδια του τον Άγιο Πέτρο και τον παράδεισό του, στον οποίο αναφέρεται ο παπάς με τόση "ευλάβεια", χαμένος μέσα στη λιγούρα του για τις μεσημεριανές μπιριζόλες. Και παραδίπλα όλες οι μοντέρνες "παρθένες Μαρίες" να σιγοκακαρίζουν "θάβοντας" αλυσιδωτά η μία την άλλη.

Θρησκεία υπεράνω όλων!

Βέβαια, καθώς ένα μικρό παιδί δεν μπορεί να τα συνειδητοποιήσει όλα αυτά, μετά την αλλοτρίωση που προσφέρει απλόχερα το οικογενειακό περιβάλλον, καταντάει καλωπωμένο σ' ένα μέλλον στο οποίο ο ρόλος του θα είναι να αποτελεί μια απ' τις κολώνες που στηρίζουν το σύστημα που τον έχει καταστρέψει. Στην καθημερινή τους επίθεση ενάντια στα παιδιά, οι εξουσιαστές χρησιμοποιούν και ένα από τα πιο τέλεια τερατουργήματά τους: τα ΜΜΕ και ειδικά την τηλεόραση που έχει σκοπό να κρατά τους ανθρώπους στην απάθεια, αποχαύνωση, μιζέρια, μετατρέποντάς τους σε τέλειες καταναλωτικές μηχανές. Με καθημερινούς βομβαρδισμούς με διαφημίσεις κι εκπομπές απ' τη μια φροντίζουν να εθίζουν τα παιδιά στην κατανάλωση κι απ' την άλλη στις βρώμικες αξίες τους: εθνικισμός, ρατσισμός, πατριωτισμός, θρησκευτικός φανατισμός.

Στην προσπάθεια των κρατιστών για την ολοκληρωτική επικράτηση πάνω στην κοινωνία χρησιμοποιούνται όλα τα μέσα και η νεολαία δέχεται καθημερινά την επίθεση - σωματική, ψυχολογική, διανοητική - μέχρι κι απ' τον τελευταίο φορέα εξουσίας. Σ' όλο αυτό το κύμα καταπίεσης υπάρχει μόνο μια άμυνα: η συνεχής εναντίωση.

Για να πάρει κάθε νέα γενιά να παίζει το ρόλο του μελλοντικού ρομπότ στην υπηρεσία κράτους κι εξουσίας, ηγείται να εναντιώνεται συνέχεια απέναντι σ' αυτούς που αλλοιώνουν και μιζεριάζουν την καθημερινή μας ζωή. Η συνεχής αντίδραση, η συνειδητή εναντίωση, ο συνεχής αντιθεσμικός αγώνας που θα οδηγήσει στην κοινωνική απελευθέρωση από τα δεσμά της κυριαρχίας.

ΖΗΤΩ Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

*Αν δεν ισοπεδωθούν οι πόλεις
δεν θα βρεθεί λύση στα κοινωνικά προβλήματα.
Και το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα
είναι το κράτος.*

Γιώργος Κρητικόπουλος

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ

ΓΙΩΡΓΟ

ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΟ